

druhá VRAHŽDA

ZAPLATÍ A ...VRAH

Nejspíš už většina z vás zachytily zprávy, že budova, ve které funguje Vrahoun, změnila majitele. Donedávna jsme ji měli pronajímat od Pozemkového fondu (což je státní úřad), od 16. 7. barák vlastní soukromá osoba. A s novým majitelem přichází i nové poměry... ano, tušíš správně - jede především o peníze: měšení nájem se zvýší o zhruba pět a půl tisíc korun. Předpokládám, že jen málo z vás má konkrétnější představu, co obnáší užití Vraha při životě za dřívějších cen. Na jaře a v létě to ještě docela šlo, ovšem s příchodem zimy nám výdavy začalo být hodně horky (= platby za vytápení zkurené dráhyma akumulačkama + zamazávané deficitu po někde v areálu statku rozkradené elektrice). A tak místo obnovy zpěvového aparátu, mikrofonů, šňůr a dalších, častým užíváním zčásti nebo uplně zničených hebel jsme si každý měsíc znovu a znova lámalí hlavu, kde slasťat háčky na prostě Vrahovo přežití.

První olážka, kterou jsme si teď chceš museli položit, proto zněla, že všechno pokračovat. Rozhodli jsme se, že jo. Proč? Zkušenosť praví: pokud existuje prostor, kde se děje cosi, co má smysl, pak celé okolo ožívá - a těba pro mužku to znamená, že se rodi nové kapely, protože mají kde vystupovat, měni se, rozpadají, nebo vyvijí, protože se můžou nechat inspirovat hrámodu hustých (anebo sražkových, jak je komu libo) skupin odjíždějí, které ti hrají, objevují se noví lidé, rozhnutí dělat si muziku po svém a stejně tak i žít ... Jinými slovy - blabolárný chaos rozvraci smrtonosnost stručlosti, asfál se drolí a v puklinách začíná rašit tráva a naděje. My Vrazi jsme přesvědčeni, že ze toho ty prachy stojí. Navíc nám ještě připadá, že nejsme tak neschopní, abychom nevymysleli, jak je dát nějakým rozumným způsobem dohromady. Nevinám ale, jestli to podobně vidíte i vy - rozumíte, jestli například i lidi, co nehrájí v žádné kapely a na Vrahu chodí jako diváci nebo posluchači, chápou, že už i my jsou součástí určité komunity, a že se na jejím životě významně podílejí třeba zaplacením vstupného - protože ono nezmizí v bezedné kapse nějakého chameťového zbojníka, nýbrž umožní vyrovnat náklady na cestu kapel, které k nám užily často až neférově dalekou cestu.

Fajn. Čili Vrah prasi dál. Pokud by mu v tom kdokoliv z vás hodlal pomoc (ted' nemám na mysli jen háky, extrémně vitaná je třeba i pomoc s úklidem okoli Vrahouna po koncertech), prosím ozvěte se. Jsme na jedné lodi!

-ctib-

P.S. Patří se poděkovat všem, kteří už helpli - hlavně teda parta z Bizon Town, Slepé, Jencek, Markéta, Filip F. & See You In Hell, spousta mladých krve, kterou neznám jménama, a určitě ještě pár dalších, na který si teď před blízkajícím monitorem nemůžu upamatovat. Mimo jiné i vaši vinou to často stojí za to!

Dneska je pátek a já dávám do kupy tuhle druhou Vraždu. Možná by bylo znova namísto připomenout čím by tahle, a po ni každá další, měla být Rozhodně to neber jako rozmar rozmazeného děcka, které k tomu všemu, co už má, by chtělo přidat ještě dodleto. Ale prostě se zrodila touha a potřeba dělat i nudle věc, psát a infikovat Protože... lidi, kteří chodí na koncerty, občas kouknout film, vypít pivo, koupit desku... by měli vědět, že Vrah nejde z podstaty, ale zase jenom z lidí. Lidi, kteří něco dělají, byť třeba mají své chyby. Lidi, kteří něco cítí a přemýšlejí o tom. Lidi, kteří třeba tápu a proto se ptají.

Vrah je otevřené místo. Není to hospoda, není to rockový klub, není to mládežnická klubovna. Navíc, počátkem srpna se něco změnilo. Takový malý Mnichov. Prodali to i s náma. Znamená to, že teď už s náma nemohou jednoduše vyjetab a vyrážet dveře. Je jedno, či podpis se zavažal smlouvou. Odpovědnost za udření tohohle místa leží na každém jednom člověku, který Vraha navštíví. V čem ta odpovědnost tkví? Myslím si, že v úctě, opravdovosti a férozitě. Nikdo z nás nechce z nikým vyjetab. Ale jsou pravidla, která se musí dodržovat.

Něco rozmlátí? Uklidím to po sobě. Něco zkazím? Ok. Tak to spravím. Nesmí kouřit v sále? Tak tam nechulím. Nemám prachy na koncert? OK. Tak si jej odpadruji. Nechcem tady tvrděj fet, tak ho sem netahám. Hej, ti lidí co to tady dělají, z toho nemají ani ká. Občas nejake pivo nebo kořku grátis.

Vražda je otevřený ring. Je tu místo pro každého, kdo má či chce něco napsat. Mnu si ruce. Třeba až pominou tydle hnusný vedre, dostane výdělčku..... s i s Vraždou zaspášovat.

vořeřovávac

Tak dobrá," zhlučka se naděchl. „Rekl bých Doktore, vidím vás z perspektivy věčnosti a jste mrtev. Takové jsou mé vize. Nechci to. Neprosil jsem se o to."

Philip K. Dick

Marsovský sklad v čase

Tohle je nové číslo Vraždy a my doufáme, že v něm najdete něco, co vás zajmije. Jednička vznikala v opravdu velkém spechu a je jasně, že s dvoukou to nebude jiné. Jenže mě stres nevadí.

Pro člověka, který zastává názor, že komunismus, anarchie, ideová rovnost a stejných práv pro všechny patří do knihy Alenky v říši divů, je příchod kapitalismu do prostoru Vraha opravdový požehnání. Nadejte, že se za svazákem klubu se všemi neřestmi, které jsou součástí; tedy finanční úniky, divoké mejdany, nevázaná sexualita, cholericke výbuchy s jasnými příznaky demence, i pod vedením pohlavářů čtyřkoalice (jeden z nich je agentem Vraždy a jeho spolupracovníci často se slzami v očích pozorují, jak klešou k zemi a se slzami v očích drtí mezi zuby; „Já už ty zvrstva páchat nechci!“ Martine vydrží) stane území bez zákonnů. Stereotyp se promění v dívku a ženy spolu s muži přemění sterilitu v plodnost. Ta nadejde mne sráží na kolena. Vesmír se stavá magickým. Země se stavá magickou. Rožnov se stavá magickým. Magickým městem plným bojovníků.

Ted' vzdne. Přeju Vrahu, aby se stal prostorem, kde se realizují přání. Zrcadlem, které přeměňuje životní zkoušenosti na tvůrčí spolupráci, bez zbytečných excesů, nadefenzou a plných řečí. Kde je doprdele zase ten smrká?

NA POZADÍ MÍROVÉHO PROCESU

Podlejahn Kalašnikov uchopil voskový symbol falu a dvakrát požehnal vždy směrem ke každé světové straně.

(Pavel Řeziček: Cerv volant)

Po úspěšných akcích jako byly sponzorují svůj strom (podpora ohleduplného zalesňování) nebo adoptujte si zvítězilo (peněžní dary pro konfornější izolaci bytosí v zoologickém) si můžeme dát další takové kolecko solidárního běhu po hřeben hada polykajícího svůj vlastní konec. Jak se tak zdáří vypořádat s nešváry civilizace, jejich začarovaný kruh je k radosti všech čím dál tím menší (a během pohodlnější) KALAŠNIKOV DO KAŽDÉ RODINY je nový projekt demilitarizace světa ve variante, kterou připravilo mezinárodní společenství pro nás kousek NATO /CZ/. Hlavní myšlenka celosvětové kampaně CYS (Collect Your Shit! posibřej si svou srážky) je teze o aktívni spoluodpovědnosti jednotlivých uvedených voličů v každém státě za zahraničně-politické kroky jeho vedoucích činitelů, což je přece fajn. Konečně je pro nás připravena možnost k tomu, abychom společně přispěli k nastolení míru na naši planetu.

„I nás totiž mrzí, že od konce druhé světové války nebylo na Zemi dne, aby se někde neválcilo“, prohlásil významný představitel jednoho z pěti států tvůrcích Radu bezpečnosti OSN. To je slovo do prance! Právě pět mocnosti představujících RB OSN se v posledních letech těší z největších zisků z vývozu zbraní v pořadí před zbyvajícimi zeměmi světa. A odtud nyní přichází naděje.

O co v této nové dobrině akci jde. Každému stabilnímu státu demokratického impéria je přidělena určitá krizová oblast světa (tzv. zóna hromadného vraždění lidí). Každý občan má možnost prostřednictvím svého státu nabídnout adekvátní finanční částku některé z větších stran výměnou za odevzdání konkrétní zbraně. Mělo by se jednat o zbraň, kterou blahošťavěný zbrojní průmysl občanova státu vyrábí, nebo do ohniska konfliktu (tzv. do války) dodává. Bojujíci nedemokrat v rozvojové zemi dolary vydělěně přijma a využije k mítrovějším dorozvinit své země, takticky zhávené technických prostředků k pohodlnému vedení války. Zejména cca 300 000 dětí na Zemi, jejichž hrou a vzděláním je v současnosti záhadným nedopadením právě boj v válce, jistě rádo vymění svůj samopal za peníze. Recyklaci vykoupeného vojenského materiálu pak zajistí vybrané nadnárodní konsorcium, aby neskončil zase někde v bushi. Nejúčinnější prostředky demokratických sil jsou kryté zlatem a proto byly v historii vždy zárukou úspěšného vývoje v zaostalém světě. A vyspělejší společnost, tedy i ta nás, dokáže tony kvalitní oceli zkutilovat právě v duchu tiputivého odkazu evropských alchymistů. Je to přece jen věda a politická špička ukázala, že zna kámen mudrců...

Vládní agentura pro realizaci projektu KALAŠNIKOV DO KAŽDÉ RODINY nabízí všem občanům naší republiky, kteří by měli mít také zájem na celosvětovém míru zprostředkování nákupu samopalů AK-47 Kalašnikov. Trh je neomezený - ať už koupíte u extremistů, nebo regulérní národní armády v bojujícím státě, volba je jen na vás samotných. Proč samopal ruské výroby? Je pravda, že v devadesátých letech prodala naše vlast na africký kontinent, tedy do oblasti chronických válek, několik set tisíc reexportovaných ruských AK-47 a AK-74 i českých samopalů vz.58. To už je ale minulost a dívody jsou dnes trochu jiné. Pokud bychom měli mit před o měr, pak jsou na místě naše tanky v současné době čestí národnohospodáří iště zejména z produkce a vývozu těžké útočné techniky (tank T-55) do Kambodže, Gruzie (to je dnes spíše takový bazar) a Sri Lanky. Ekonomické ukazatele naší společnosti ovšem nenazačují, že by průměrná česká rodina byla ochotna investovat do jediného kusu této těžké válečné techniky, a to dokonce ani v zájmu mírového procesu. Jsou šťastní, že mají aspoň své jedno auto. Navíc, kdo v jak dopravní špičce, ale na otevřeném bojišti je životnost tohoto dražeho tanku udávána na i přes pět minut. Brá až takovou tuhu zodpovědnosti na svá bedra, na to prostě nemáme. Pro přechodné období nám proto byl přidělen výkup samopalů AK-47. V případě kladné celonárodní odezvy na akci KALAŠNIKOV DO KAŽDÉ RODINY nebude naše svatá hospodářská stabilita tolik zatižena - vždyť jen mezi našimi jej můžete „získat“ již za pouhých 120 USD! Jedná se totiž o nejrozšířenější ruční palnou zbraň na světě a jak známo tato kategorie zbraní má na svědomí 90% všech zabitych v ozbrojených konfliktech. Pokud by někdo chtěl namítat, že například v Ugandě, jak tvrdí experti OSN (2000), má AK-47 Kalašnikov cenu kufle a v severní Keni se vyměňuje za 1 kozu, měl by pochopit, že tak daleko naše ekonomická transformace ještě není. Teprve až se nám vrátí zpět, co jsme rozprodali, budeme také tam daleko. Za symbolický nákup samopalů v dobrině akci KALAŠNIKOV DO KAŽDÉ RODINY si můžete darovanou částku odečist z daňového základu a s děkovacím dekretem...

(údaje: noviny, Dezerter, Jeden svět)

zhaba

Co-Ca, Wollongong a zapárené koule, aneb, Kdo tode zamáze?

What's up? Chacha Tak jsme zase někam vyjeli Sraz na Vrah u jednu odpolede Dorázim 13 20. Vtás a všichni je skoro neuskutečnělý počín. Kam pojedem? Někam za medem? Na výlet? Hovno přátelé

Na turné, které se proměnilo ve tři koncerty Ale nepředpohlejme, kurář si dodejme Červené Ducato přistaveno, Čunák Zabloudil také, Co-Ca také. Kolem ještě polehl Martin Vé. Balí se distro, se kterým se budeme pokoušet dobyt penězenky východních skopáků. Otočit kličkem v zapálení a nabrat richtung nach Prag. Opouštíme Vrah ve chvíli, kdy Mirv začíná instalovat výstavu fotek a na chodbě je dost velké bordel, protože dva fachmani se především rozhodli, že postavit pato v Kavanově pokoji

Cesta červenakem probíhá v klidu Nemame přístup na hajwej, takže se klikatíme po okreskách. Je vedro a dusno. Čas krátíme pojebávkou a klopením lalváčů. Ve fáru se neuhuli, takže první zastávka v Zubří, další ve Slavici a tak dále. Až k Praze. Tam míříme na Papírnu, což je squat ve Holešovicích. Misto nacházíme dost rychle, díky Čunákově. Když vylezezeme z fáru, protahujeme údy a z patra nás vitá manželská hádka „Shab! sly svý krámy a vypadni, krávo!“ Jenže pato už neni squat. Doboucháme se dovnitř a začínáme šeňovat místo Squat je vlastně sklepení a přízemí, klasickej pavláčového činžáku. Koncert by měl začítat kolem osmi, aby už po deseti byl klid Kukuka (hrával v kapelu Pacem im terris (sežeň a poslední abysis moh cvrknut)), díky kterému ten koncert je, začíná nosit bedny na zpěvy a my mu s tím helfujeme.

Ted jde dležitě písmenout pozadí celého výjezdu. Někdy v květnu jsme zhodnotili, že by nebylo vůbec na škodu vyvézt dvě super kapely do světa. Tak se zrodila idea Co-Ca & Wollongong tour. Na Martina připadl nevděčný úkol zavolat řádce „tak vohlášnou náký místa“ a naplánovali jsme to na začátek července. Den se dneši sešel, a protože se většina lidí o prázdninách prázdní, my měli hodnotný z původně zamýšlených deseti koncertů pět, s tím že bychom museli 3 dny čekat v Berlíně a pak se trámit do Hamburku a pak zpátky do čecháckova. Takže jsme zhodnotili, že Hamburk stěm a pojedeme do Prahy, druhý den do Berlina pak domů a po teď stráveném doma, pořádme do Litvínova. Navíc páteční koncert v Praze jsme domluvili ve středu, takže bylo zřejmé, že moc lidí na Papírnu nedozáří.

Z pozadí se přehoupneme do současnosti, jsme na Papírně a rozhlížíme se prostor na hraní je skvělé Doražej Wollongongu a padá další Slukna. Chystáme aparáty, Wollongong hraje první a je to suprovka. Přehlednej zvuk a emotivní vystoupení, TiOuDiž z kytry tahá maximum a Nebeštan na basu jeho výkon zdafí podírá a násobi. Hrajou jen pro nás a my jsme jejich vděčné publikum. Lidí v sále je tak dohromady 7, kapelu nepočítám. Ale na hlávkách nepřeplat nesejdě, něco jsem dostał a to mne blaží.

Prohorek pozic. Hrajem pro Wolloše. Pak pár lidí ze squatu a pár našich příznivců. Mladí punks „Doktore“ ozývají se výzvy k písni jež si lidí přejou slyšet. Jenže my už hrajem jiné matrosy, takže příznivci jsou nasraní a dozvime se, že na ně serem a že jsme se díky tomu zhoršili, že se bojíme hrát v Ostravě a ??? Když dohrajem a rozsvítí se, zjistíme, že většina lidí stála v baru a nakukovala jen tak z boku, přítomný zvuk v sále musel být pískantí. Jsou to assholi. Pak dostaneme cesták (spíše pěšák), jak hodnoti Kukuka je to spíše almužna, což sedí, neboť to, co se vybralo, bylo 320 káček. Slovy třístarávací. Vstup pade, tzn. o plachticích dvakáž Lidi z Papíry nepláň. V tuto chvíli je naše manko 5700,-. Popijíme piva a pak se vysypem spát. Plech s Radezem spí u Nebeštanu, Čunák a Cib v dodávce a zbytek ve spacáku před Papírnu.

Ráno se nasáčkujeme i s Wollongongama do fára a vyrážíme do Berlusu. Jeden a jedem a jedem a jedem a jedem a jedem a tam dojedem. Flek, kde to má bejt naházíme rychle a bezbolestně

O co jde. V Berlině v místě na ulici Brunnerstrasse je squat a dva bývalé squatty. Celé to tvoří komplex a mezi domy jsou dve nádvory, na kterých probíhá dnešní akce. Je to takový klon mezi garden-party a festivaly, když na 100% poznáte, že jste v Dajčlandu. Lidi, kteří přišli jsou velmi různorodí, věkový průměr bych upsal tak 30. Stánky s pivem, sladkostmi, koktejly. Děčka sotva vylíhlá i ty větší si hrajou na pisku, černosí se dvěma bubny, nějakým číškemství a pišťalkou jamují celé odpoledne a vydří jím to dlouho přes půlnoc. Velmi uvolněná atmosféra na to, že tam může být 300-400 lidí. Navíc je to v centru Berlina, takže cirkulace lidí během večera je fakt vysoká – nepřehaním, když si myslím, že se tam za večer vystřídalo tak 1000 lidí. Cib s Čunákem rozbalují distra a my tak nějak pojebláváme kolem nich. Cib je žhavý do spacecaku a hned nakupuje a dává. Je nějakých pět odpoledne a my máme před sebou dlouhou noc, protože zjistíme že hrajeme poslední a předposlední

Kapely, který ten večer hrály moc za zminku nestojí, až na Gruby Things, což je fakt dobré německé Motorhead s vamprickou zpěvačkou. Její nakrátký hlas si s níčím nezdaří s Lemmy a rokeřína je to velmi dusna. Vybaile mimo jiné i Problems od Pistoli, zpěvačka se posypuje moukou a zbytek hodi ke lidi. Show má grády a nad pódium se dost práší. Když zvuky vic osolí kytru, tak si cyrkne snad i ten barák. Po nich nastupují Wollongong a nic nám nezůstává dluží Stooges a Mudhoney a Husker Du a já nevím co ještě a fakt skvělý výkon. Po nich Co-Ca a já myslím, že toho večera jsme byli fakt nejtvrdší kapela. Mamík po koncertě Fikal, že mu to znělo jako Elvis Costello. Tak nevím coče Celou gardenparty uzavírá diskoska s fakt profákounutými hity 80. a 90. let. Zbytek večirku trávime popijením piva (Berliner oder Flensburger?) které je pro kapely travají Prudezem reprezentuje Co-Ca ve stejném fotbalu, což je mimochodem dost sledovaná událost a vyklepoun 2 týmy. V dalším kole pak vypadávají. Ale jak fikaji, některí z těch borců jsou fakt machni, protože to hrajou furt. Okolo páté ráno povyk a ruch docela utichá a poslední se vypravují do spacáku.

Ráno se vzbudí, naschnout do fára a to samé zpátky. Kolem desáté večer dojíždime do Prahy, kde přehodnotíme, že přechráme u Nebeštanu a tak se taky děje. Díž piva v hospě, dvě piva ve večerce a hají. Tři ráno jsi u coby dup Kouř z cigára stoupá světlíkem. Ráno se vzbudí a směr severovýchod. Je vedro jak v předložce a my se smážíme po okreskách. Zastávka na chcaní „Maš ho malej, nezouf, stré do ūlu, zabouchej“, glosuje Travar. Všude se rozlézá protuné vedro, skoro jakým pásmátem roku 1984, kdy vedro smrdělo jak lysol. Ve dvě po pátém, nás Čunák vyklápi na Vrah a my máme první kapitolu našeho touru za sebou.

Tyden uběhl jako voda a my se v sobotu v poledne opět slézáme v Alma mater. Tentokrát je to favorit od Fekálovy rodiny. Pozadí vypujčeného tohohle fára by taky stál za zminku, ale to už bych byl opravdu patolog, abych to tady rozptíval. Nasedáme, výzřízme, známku máme, po dálčincích uhaníme, kolem Prahy k Českému středohoří a najedou je tu Most, to už máme važně dost. A za Mostem hned cedule, Litvínov hle. Dorázime na místo Otevřený svět, kde se má hrát. Akusticky dobré sál i jako prospekti ke sezenci. Vedle hospa. Pivo 13,- + kelas. Kelasy jsou fakt opruz na entou. Hodin přibývá, lidí spíše naopak. No, a protože mají hradt čtrny kapely, tak po desáte začne hrat ta první. Jméno v paměti nezbylo. Je to dobré zahrani, ale hodně klasický a doslo ohrazen metalo-hard-cross-over-mix s anglickými texty, co bejval trend a ted' už ani trendem není. Druzi nastupují Wollongong a mě opět dostanou. She is doctor, she is doctor. Nebeštan si svěká triko a Fekál se stavá nekrátkým Bum Bum Bum. Je to maso. Po nich Co-Ca a na závěr amici Ségue, kteří to valili před dvěma dny na Vrahу, takže je zbytečný se o tom víc rozepisovat. Sypalo jim to skvěle, mě se dost libili bubněk a vycpávky.

No. Pak se Prudez pukouši vymámit z pojedatele nějaký prachy na cesták. Vzhledem k tomu, že kapely jsou oproti

dvakáž v drsně presile a borec ma vybráno nějakých 1500, zůstává rozum stát nad tím, proč ti lidí ty koncerty dělají ve chvíli, kdy je kolem plno nějakých jiných akcí. Vstup byl 100,- a to tedy znamená, že platil bylo 13. Dostáváme 500,-. Zbytek si zamázeně v vlastních kapse, protože někdo to zaplatit musí. No, spát jdem ve čtyři rano, plnej dvoupokojek lidí, a Cib pote co sebráve ulohu křena v soutěži „jen si kam chec“, získává titul Nejšíři Ass. Ráno se budíme, že zbytky trávy vyhlížíme a domu výzřízíme.

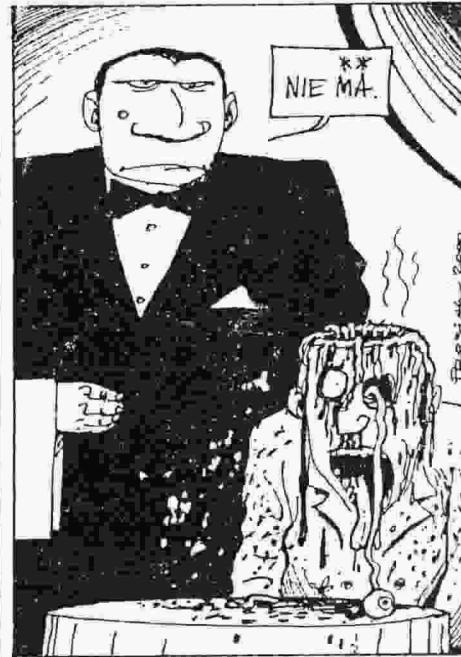
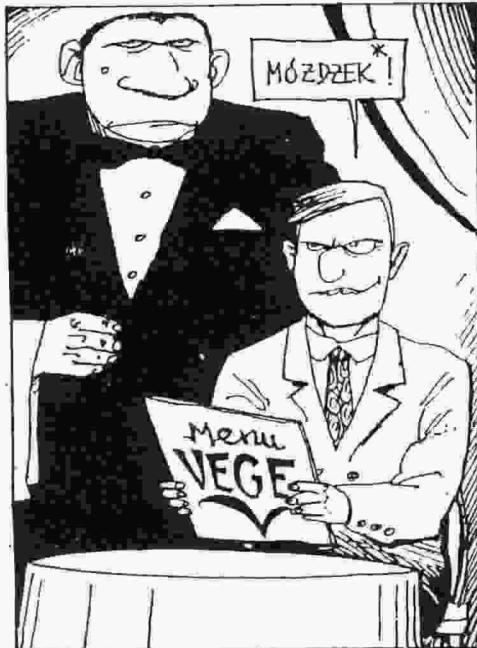
Závěrem? Celá tahe sranda „chachá“ stála každého z nás 800,- + to co, kdo si vyzral a vypil. Navíc jsme pobavili spoustu lidí, navazali spoustu vřelých kontaktů a provozovali sex s kýmkoliv. Vy třete si assiště a prověřte očasiště. A snad někdy příšte

PROSIAK znamená v polštině prase - kromě toho je to ale taky pseudonym jednoho z nejlepších autorů polského undergroundového komiksu. A taky nejstarších jeho první obrazky a komiksy se v zinech objevují od roku 1986. V roce 1990 začal vydávat vlastní komiksový časík PROSIAČEK (pokud vám, ukázaly se čtyři čísla). V ostrých struech si to rozdávají pankáci, nackové, flzlové, polituci, armáda, všemožní burani a pochopitelně nechybi ani polska speciálita - katolická cirkev. V podobném duchu se nese i sérije „příhod z každodenního života“ partušky punků, pojmenovaná podle dvojky hlavních hrdinů BLIXA I ŽÓRZETA. Ve své první dešti práci Prosiak zabrousil do kapku vzdálenějších končin: OSMA CZARA („Osmý div“) je pochmurný příběh chlápka, který přežil boží likvidaci většiny lidstva a hledá „raj“, kam byla umístěna skupina „vyvolených“. Sverérně nejznámějším - a podle mě i nejhustším - Prosiakovým komiksem je ovšem anarchopunková akční satira RATBOY. Hlavního hrdinu, z vojenských laboratoří uprchlého krysočovéka s férovním hudebním vkusem (v komiksu se objevují citáty textů starých punkových kapel), Ratboy sam pak střídá trička s logy Consolidatet, Poetus a nesmlouvavě anarchistickými postoji, měl možnost poznať už i čtenářů u nas - úvodní díl Ratboyova příběhu, nazvaný „První krey“, odkaz v českém překladu tuzemský zin Papagájův hlasatel (nutno bohužel dodat, že ne moc kvalitně). Kratší Prosiakový komiksy se jinak objevují především v polském zinu PASAŽER - a právě odtud jsme jeden z nich ukradli i my. Pozdrav všem rozezřaným masožroutům!

-ctib-

**Text i
rysunki
Prosiak**

PŘEKLAD: * MOŽEČEK! ** NENÍ!

poslouchejctimysliposlouchejctimysliposlouchejctimysli

HOMOCONSUMENS

"Nemusíme trpět zimou ani horkem, nemusíme sit ani sklizeť, lovit ani sbírat / Jsme jako malé děti, co si myslí, že chlév vznáší na pultu v obchodě/Proto je to k oblněmu poli o něco dál než k samoochutse ..."

Jasné, tohle je HOMOCONSUMENS! Jejich rámcům se v ozvěnách vsetinských kopců rozlehá už pěkných pár let, první studiovou práci si ovšem můžeme poslechnout až teď. A že ale stojí za to! Necela půlhodina temné, nařvané muziky, která uhani zdejším výrobcům, aby co chvíli zvlnila dc sředního tempa hypnoticky pochodových rytmů, je skvěle nahraná (skrytý reklama: nahrávalo se ve studiu Mac Plevela na Vrahounovil) i zahrána - kapela má výšky nabušené here stopy rozpaků. Jedná, k čemu bych mohl mít vyhradit, je zpěv (skoda tolka spolykáných slov v jinak výborných textech), uznávám ale, že do téhle muziky takto překrčeně hruňaté křik pasuje. Navíc jsou texty čistělne oříšené na obalu, a to včetně překladu dvou coverů, který na kazetě taky najdete. La logika del potere italských Wretched a Dolci sensazioni jejich krajana Impact. Co dodat? Snad jen "Neplat' vic než 40 Kč", těch ovšem rozhodně nelijí!

-ctih-

DESKY

TRAGEDY s.t. LP (Partners in crime)

Tak k tomu můžu říct, že mě table fošna, stejně jako spoustu dalších lidí, naprostě dostala. Propouštěvá mezi akustickýma pašážema směrem k naprostě zdejší blukové orgii, která ovšem neztrácí muzikantskou jiskru. Toto je opravdu název, název, název Pro informaci, hráje zde kromě basáka kompletní HIS HERO IS GONE

-a-

IMBALANCE

Už když jsem viděl jak vypadá obal, tak jsem si říkal, že to bude něco zajímavého. No a na gramofonu jsem to teprve patřičně ohodnotil. Vynikající hardcore, ale ne ten módní metalový umca umca, ani nenápadný oldschool, prostě vynáležavá muzika s vymakaným zpěvem. Samostatnou kapitolou pro mne jsou vyzáraly texty, plné sebereflexe a zamýšlení nad smyslem našich činů a životu. Tohle fakt doporučuji.

MEN'S RECOVERY PROJECT

Na své poslední desce tito chlápkové (kde hraje mimochodem jeden maník z BORN AGAINST) dokonale ulítili k experimentálnímu zvuku trochu připomínající počiny RESIDENTS či dokonce ranných PERE UBU. Nezapírájte své punkové kořeny. Tato fošna je na našem (teda Českém) granci dost často. No a ještě grafika, ta je dotáhnutá přesně k tomu, co MENS prezentují.

CICCIONE YOUTH

Dlouhé čakání je korunováno. Když jsem tuhle desku slyšel prvně (a to je tak 5 let) odzvl sem to Bodej,ined druhá píscej jsou vlastně jen dvě minuty ticha. Ale čas pokročil a já to nedávno vrazil do přehráváče a říši. Tohle je fikt na mořským pobřeží Sonic Youth (na tuhle desku si změnili název) byli vždycky moji koní, ale tentokrát experiment má fakt uroven Smyčky, primitivní rap, náladu zamířené lyrických kytar, dva covery od Madonne, jeden od R. Palmera (ten je fakt odporný), v rapu to připomíná prvky pokusy od Beastie Boys, jedna lahůdka v podobě Burning up, který celý nahru na čtyřistopásek basák Minutemanů Mike Watt a zase ty zamířené plochy, pak pušťejne kazeták a do toho se dvě baby bavěj, jaký to je dělat managera Dinosaur Jr.. Jen tak se koukaj z okna a ulistnou na tom. Sonic mají svůj styl, který odkoufila celá nezávislá scéna počátku 90-let a jdou si pořád svou cestou. Fakt to stojí za to

asska

Mons Esan

PAULUS

Crash

CRI S I U N

Epicard

CANOPIS

Yerkes

Lick

PROFANE EXISTENCE # 39

Anglicky, 20 stran A3, free.

Profane se vrátilo do novinového formátu a stejně jako minulé číslo je zadarmo. Dobrá, teď k obsahu, jako vždycky sloupky Dana, Felipe a dalších, někdy mi příjdou trochu jako žabomží války, ale pokud to omtak cítí, že byse měly takové sporý řešit na stránkách fanzine, proč ne Rozhovory s TRAGEDY, SHITLIST a HATE TO STATE (kapela z Běloruska, bohužel rozhovor mi připadá místy poněkud trpny) plus aktuální ze světa protestů, demonstrací a statního teroru.

HEARTATTACK # 30

Anglicky, 88 stran A4, cena 20,- Kč

Tak Lisa, Kent a Leslie se ční, tohle už je třicátka a vzpomínám si, že první číslo, vyslo no tak dávno to nebylo, před 5 lety? Ještě jsem ho celý nodečet, rozhovor s BURY ME STANDING je dělný zajímavou formou, spíš jako diskuse mezi Lisou (HaC) a kapelou, to mi ani tak nevadí, jako spíš za rozvlekošt. Ale na druhou stranu je fajn, když se lidí při rozhovoru rozvylekají. No a dale spusta sloupek na různá téma, recenze, desek, fanzán a časopisy a kvalitní fotky. HaC rocks!

FECUNDITATIS

Luna 20

zakey

lubob

Landburgh

Capella

Bilburz

Ian Bathula

Ishinoya

Gutenberg

Glencenus

Bozka

Konečně vychází kazeta **NATIVE FIGHTERS** "My budeme tancovat na trosekách tejto společnosti" Pokud jste je neslyšeli na Vrahovi, tak popsat to můžu jako folk-punk. 21 na Vrahovi s **PETROGRAD**.

V srpnu by taky měly vyjít kazetové verze dvou posledních desek na **MALARIE: COMPLICITE CANDIDE** "Zapalte chňavty Havlovi" a **INNOXIA CORPORA** "Je těžký otočit prst prot sobě" INNOXIA by měla v nejbližší době vyjít taky na CD ve spolupráci se **STŘÍLEK RECORDS**

PAPAGÁJUV HLASOVÝ BUDOUČNOSTI vydal druhou část diskografie **MRTVÉ BUDOUČNOSTI** a taky poslední řadovou desku **VARUKERS** "Murder". INSANE SOCIETY vydal kazetu **CRIPPLE BASTARDS** rovněž s posledním albem Je to na chromce a stojí 90,- Kč

Co se týče koncertů, tak je na podzim už celkem narváno, i když určitě ještě něco přibude. Avizovaná kazeta s nahrávkami skupin, které budou na Vrahovi, by měla být k dostání už během HARDCOREPUNK SABATU. Tak se ptejte v MALARII.

Jestě pár dalších věcí, které mi prolily kolem uší, CD **LANDED**, spontánní výbuchy hardcore energie mísící s noisovým zvukem, většinou instrumentálně, ale jak! 7"EP **KOBAYASHI**, nářez (no fukněme extrémní hardcore) na jedné straně a industriální DRUM and BASS na druhé. No a pak nesmíme zapomenout na 10" **WOLLONGONG**, syrová rockefína, plná sily 6 písni, které opravdu stojí za to Pozor, vylisovali toho pouze 250 ks, takže to bude za chvíli pěkná rarita.

-a-

Nová CD v městské knihovně

Takže jsme koupili z Martinova distra nějaká CD do knihovny a vy si je tam můžete, pokud jste ježimi uživateli, přejít. Pokud nejste, můžete se jimi bezbolestně stát po přihlášení a zaplacení ročního poplatku. Pak si můžete přejít nejenom CD, ale i knížky a časáky. A některé věci stojí opravdu za pozornost. Here we go, here we go nejdříve CD novinky. Je to již v minulé Vrázdě avizovaný **Black Fire**, které jste měli možnost slyšet na Vrah už živě. Dále to je **Post Regiment** a jejich deska **Czarzy**. Pro blížší orientaci je to "ta druhá jejich deska", natočená někdy v roce 1996. Kdo je mňá rád „neváhej“. **Ratos De Porão** a jejich 6 písni na **Guerra Civil Canibal**, je brazílský, fakt rychlý a metalizovaný nářez. Jedna z písni (**Kill the Varukers**) je reakci na jejich tour se jmenovanou kapelou. Navíc obal má nahání husi kůži, kdykoliv se na něj konkuren. K příjemu jsem i starší nahrávky této kultovky, které vycházejí desky i na Alternative Tentacles.

Pro milovníky rychlého svistu je určitě španělská kapela **H.H.H.** a jejich kompletní diskografie na 2CD. **Worst Case Scenario** je trošku tvrdší oříšek na několik poslechů. Psycho, kytaristi podíl mě poslouchal **Black Flag** (ten se dá taky půjčit – raritní živák + deska z roku 1985 In my head, trošku pro rockery, ale stále v plné síle), uječený zpěv a ne moc vysoká rychlosť.

Podle mě chut'ovka jsou **GNU** Pražáci mají fakt mohutný a valivý sound, jako některé kapely co vydávají na **Touch and Go**, z českých kapel je zvuk podobný třeba **Majkláčum** (R.I.P.) Texty jsou pro mě trochu hádankou, protože jsem některé z nich vůbec nepochopil (neprázl), ale rozhodně to stojí za to. Mimořádně, když před lety Mr. Nejsíří Ass dělal v agentuře cívku, dokonce měl hrát na Rožnově, ale bohužel nedojel. Rád bych to viděl živě. Na závěr z nových CD bych doporučil **Born Against**, což je U.S kvalita se zajímavými texty a neméně zajímavou muzikou Nasad si walkmana a zařeš manžou.

A co jiného? **Subhumans** - From the cradle to the Grave – anglická legenda jejíž členové žíví **Citizen Fish Australiani The Biggots**, kteří zahřímeli na Vrahovi lom **Sampler** finských kapel Better tomorrow, kde stojí za zminkou Sharpeville, **Kastratio**, **Disco...je tam i Wind of Pain**. Zůstaňte ve finsku a poslouchejte **Manifesto Jukebox** a **Endstand** - ti ladi mají cokoliv. Prvníto se valí z mini CD světských **Tolkshock** . . . prosíte spoustu muziky, která stojí za to.

-prošák-

Robert Mirecki
ul. Sintypiusa 15C/b
36-422 Oleśnica
Poland

Martin Valášek
PO BOX 153
756 61 Rožnov
Czech

skudniec@polo2.uinet.pl www.malarie.tin.it malarie@appleit.cz

Výtvarná sekce VRAH

4.7. – 11.8. Láďa Mirvald – Výstava

na chodbě tomu bude skoro už měsíc, co Mirví vystavuje své foto, které se pochybuji od čistého dokumentu k fotografickému experimentu.

11.8. – 14.9. Alan Ulrich – Výstava obrazů

vernisáž 11.8. v 19.00 – na večírku vystoupí i možně legendář TOTO NONO. Takže živa muzika a naboj vaší přítomnosti

Pro vlastní aktivity v oblasti linorytu, kontaktujte Lucii. V Malarii je možnost zakoupit benefiční vražedné pohlednice Supporti Vrah art!!!!!!!

PSYCHOWALKMAN

TOVÁRNA SMRTI

To
Ru

We Are
Ready
To Kill
Rushdy

We Are
Ready
To Kill
Rushdy

13.8. S.I.K.A., CRUCIFY YOURSELF, RIOT IN OPERA

17.8. SUNSHINE

10.9. REALING (D)

21.9. KOONDA Hoola (Praha), SIKHARA (USA) (oboji elektronika zive) plus drum and bass party

6.10. IMBALANCE (GB)

15.10. ECOWAR (James Brook a Ernie) (AUS-NL)

25.10. SIN DIOS (Esp), EMS (A), AD CALENDAS GRAECAS (Hustopece)

2.11. PETROGRAD (Lux), NAIVE FIGHTERS (SI), INNOXIA CORPORA (Zubří)

9.11. PERSONA NON GRATA (H)

23.11. HARUM SCARUM (USA)

SWEDEN

ROZNOV P.R.

INFO 0651 52880